

رویکرد تلفیقی استم: گزینه‌ای برای رویارویی با بحران ریاضی در مدرسه و دانشگاه در ایران^۱

STEM Integrated Approach: An Option for Facing the Crisis of Low Attendance to Mathematics

Z. Gooya

Abstract: In the last two decades in Iran, the number of students willing to choose mathematics as their major has decreased significantly. On the other hand, during the covid-19 pandemic, students had access to learning resources without mediation from teachers and moved towards personalized learning. In addition, the fast development of digital technologies and artificial intelligence transformed the job market. In this paper, I used autobiography as my research methodology. The biography included my living experiences as researcher, teaching several courses and doing innovative assessments virtually for university students, conducting about 40 webinars for university faculties and mathematics teachers across country focusing on paradigm change and disseminate my voice using different means. Through my research, I gathered enormous research evidence regarding the implementation of STEM approach for school and university mathematics. The findings revealed that student's beliefs towards learning were changed fundamentally. As well, all aspects of new AI-based job market evolved and became extremely compatible, unstable, demanding and requires higher-order thinking skills. Thus, the traditional mathematics curricula do not capability of preparing students for the new jobs. The conclusion is that STEM education might be a suitable choice to overcome the crisis of mathematics education in public and higher education.

Key Words: Crisis of Low Attendance to Mathematics, Integrative Approach, STEM Education, Artificial Intelligence, New Job Market.

زهره گویا^۲

چکیده: در دو دهه اخیر، رشته ریاضی در آموزش عمومی و آموزش عالی ایران، با کاهش چشمگیر متقاضیان روبه‌رو شده است از طرف دیگر، در دوران همه‌گیری کووید-۱۹، دانش‌آموزان و دانشجویان با دسترسی بیشتر و بی‌واسطه به منابع، یادگیری را یاد گرفتند و به اهمیت آموزش شخصی‌سازی شده پی بردند. افزون براین، توسعه تکنولوژی‌های دیجیتال و هوش مصنوعی نیز بازارکار را متحول نمود. در این مقاله، نویسنده به روش خود-زیست‌نگاری و با عنایت به تغییرهای ایجادشده و تجربه زیسته خود در دوران همه‌گیری که شامل تدریس مجازی، مطالعه روزانه تحولات در سطح جهانی و به اشتراک گذاشتن آنها با جامعه آموزشی از طریق بیش از ۴۰ وبینار و چندین مصاحبه در مطبوعات و خبرگزاری‌ها بود، چارچوبی برای رویکرد استم به مثابه گزینه‌ای برای مواجهه واقع‌بینانه با بحران کاهش ورودی‌ها به رشته ریاضی در مدرسه و دانشگاه نموده است. یافته اصلی این پژوهش این است که شناخت تغییرات ایجادشده در باورها و عادت‌های ذهنی مخاطبان نظیر آموزش شخصی‌سازی شده و تحولات عظیم در حوزه ریاضی و نیازمندی‌های بازارکار پرقیب و ناپایدار و درخواست، تداوم اجرای برنامه‌های درسی کلاسیک و تک‌ساحتی موجود، این بحران را عمیق‌تر می‌کند. این پژوهش به این نتیجه‌گیری رسید که رویکرد تلفیقی استم، گزینه‌ای برای رویارویی با این بحران است. **واژگان کلیدی:** کاهش ورودی به رشته ریاضی، رویکرد تلفیقی، آموزش استم، هوش مصنوعی، بازار کار جدید.

۱ تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۱/۰۷، تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۵/۱۰

۲ استاد بازنشسته آموزش ریاضی دانشگاه شهید بهشتی

مقدمه

انتشار «برنامه درسی» توسط بوبیت^۱ (۱۹۱۸)، حوزه نوینی را در آموزش عمومی و آموزش عالی رسمی ایجاد کرد که در شکل‌گیری و توسعه آنها نقش تعیین‌کننده‌ای پیدا نمود. در نیمه اول قرن بیستم، متخصصان موضوعی و اندیشمندان و فیلسوفان تربیتی و روان‌شناسان و عالمان تربیتی، در تلاش بودند تا از قابلیت‌ها و ظرفیت‌های بالقوه برنامه درسی، در پرورش انسان تحصیل‌کرده استفاده کنند. برای مواجهه اصولی با این سؤال، مصلحان تربیتی و علاقه‌مندان به نظریه‌های انتقادی اجتماعی، تنها به تعریف‌های کلاسیک از برنامه درسی بسنده نکردند و به‌طور مستمر، به طرح چالش‌های جدی در این حوزه پرداختند. یکی از چالش‌های مهم این بود که ضرورت باسوادشدن افراد جامعه و پاسخگویی به نیازهای عینی برآمده از موقعیتی که جامعه در آن قرار دارد، چه الزاماتی را برای «عمومی» بودن آموزش، ایجاد می‌کند. همچنین هم‌زمان با ارائه آموزش از پیش طراحی‌شده و بادقت کنترل‌شده تا حصول به نتیجه موردنظر سیاست‌گذاران و برنامه‌ریزان، تکلیف پرورش ابعاد دیگر انسان و تربیت انسان آرمانی و شهروند مسئول که هدف غایی اکثر نظام‌های آموزشی جهان است، چه می‌شود.

آیزنر و والانس (۱۹۷۴)، دغدغه سیاست‌گذاران و تصمیم‌گیرندگان را در سطوح بالای اجرایی، بیش از ارتقای توانایی‌های انتقادی و احترام به آزادی فردی و جمعی و اخلاق عملی و ایجاد بسیاری از مهارت‌های فرایندی دیگر در دانش‌آموزان و دانشجویان دانستند. از نظر آنان، نظام‌های اجرایی تنها به توانمندشدن یادگیرندگان قانع نیستند و براین باورند که تعریف عام نظام‌های اجرایی/حاکمیتی از خروجی مطلوبشان، گماشتگان^۲ تحت امر است. این دو وجه برجسته برنامه درسی، دهه‌هاست که چالشی عینی برای پژوهشگران از یک طرف

¹ Bobbitt. (1918). The Curriculum.

² Agents

و مسئولان اجرایی از طرف دیگر، ایجاد کرده‌است. در این راستا، آیزنر و والانس (۱۹۷۴) مفاهیم متعارض و پیچیده برنامه درسی را در قالب پنج مفهوم «فرایند شناختی»^۱، «عقلانیت آکادمیک»^۲، «دوباره‌سازی اجتماعی»^۳، «خودشکوفایی»^۴ و «تکنولوژی»^۵ قرار دادند. به‌باور آنان، علت در تعارض بودن این پنج مفهوم با هم آن است که هر کدام، مبتنی بر دیدگاه فلسفی و نظری مستقلى هستند و تعریف‌هایشان از انسان تحصیل کرده^۶ و خروجی مطلوب نظام آموزشی رسمی، متفاوت است. در تغییر پارادایمی که به سبب دوران همه‌گیری کووید-۱۹ در جهان رخ داد، این تعارض‌ها مشهودتر و ملموس‌تر نمایان شد.

پس از سه‌سال زندگی در فضای مجازی و برقراری مناسبات به‌شیوه جدید، مردم تجربه‌های جدیدی کسب کرده و عادت‌های ذهنی‌شان^۷ تغییر اساسی یافته‌است. دانش‌آموزان و دانشجویان، تجربه‌های متفاوتی کسب کرده‌اند و برگشتن به فضای یادگیری قبل از این دوران، بعید است. درحقیقت، اکثر سیاست‌گذاران و تصمیم‌گیرندگان فرزندان زمان خویش نیستند، در صورتی که دانش‌آموزان و دانشجویان که مخاطبان واقعی نظام آموزشی هستند، فرزندان زمان خود هستند! این دوگانگی، اثربخشی برنامه‌ها را کم کرده و کاهش ورودی‌ها را به رشته ریاضی، تشدید می‌کند (گویا، ۲۷ اردیبهشت ۱۴۰۱). با چنین تغییرات پارادایمی دوران پسا کرونا، مأموریت علمی و مسئولیت اجتماعی برنامه درسی و متخصصان برنامه درسی و رشته مطالعات برنامه درسی، نیازمند تحولاتی زیربنایی است. این مقاله با تمرکز بر بحرانی که بر اثر کاهش ورودی‌ها

¹ The development of cognitive processes

² Academic rationalism

³ Social reconstruction-relevance

⁴ Self-actualization, or curriculum as consummatory experience

⁵ Curriculum as technology

⁶ Educated Person

⁷ Habits of Minds

به رشته ریاضی دانشگاهی در ایران طی دودهمه ایجاد شده، این وضعیت را بررسی نموده تا عوامل مؤثر بر این پدیده شناسایی شود و راهکارهایی برای خروج از آن، تبیین گردد.

پیشینه

از حدود سال ۱۳۹۰، ناقوس نگران‌کننده‌ای برای رشته ریاضی-فیزیک در آموزش عمومی، به صدا درآمد. هم‌زمان با آن نیز، بحث‌های کلامی و غیرکارشناسی راجع به کنکور و انواع ارزشیابی‌ها و گسترش بی‌توضیح مدارس زنجیره‌ای و غیردولتی، شدت گرفت. گویا (۱۹ خرداد ۱۴۰۱) باتوجه به این سابقه، عنوان کرد که «اگر هنوز ریاضی در مدرسه نفس می‌کشد، شکرانه دارد! در چنین آشفته‌بازاری، چرا تعجب می‌کنیم که تعداد ورودی‌ها به رشته ریاضی رو به کاهش گذاشته است». وی اضافه کرد که «به دلیل نگاه اقتصادی مسئولان، توجه به رشته‌های علوم پایه درحد حرف باقی مانده است و در سال‌های اخیر، تغییری در شرایط رشته‌های علوم پایه به وجود نیامده است. درحالی که رشته‌های ریاضی و علوم پایه، به دلیل بنیادی بودن، دیربازده هستند و سرمایه‌گذاری بر روی این رشته‌ها، سرمایه‌گذاری برای آینده است. حتی در سال ۲۰۰۴، «شورای ملی تحقیق»^۱ که از مهم‌ترین نهادهای پژوهشی در ایالات متحده است، سندی در رابطه با نقش علوم ریاضی منتشر نمود و در آن، بر نقش ریاضی به مثابه «امنیت داخلی»^۲، تأکید کرد. با این همه، گویا (۱۳۹۶) بیان نمود که از بیش از یک‌دهه تاکنون، کاهش تعداد ورودی‌ها به رشته ریاضی در دوره متوسطه دوم، در وضعیت هشدار قرار دارد. از نظر وی، معضل دیگر رشته ریاضی در ایران این است که صرف‌نظر از بعضی نمونه‌ها مانند کنکور ۱۳۹۶ که از ۳۰

^۱ National Research Council: NRC

^۲ Homeland Security

نفر اول سه گروه آموزشی تجربی، ریاضی و انسانی، ۱۷ نفر شهرستانی هم شامل چندشهر کوچک از مناطق محروم مانند سیرجان و کامیاران بودند، سهم شهرستانی‌ها و مناطق غیربرخوردار از رتبه‌های برتر کنکور، ناچیز است (گویا، ۱۳۹۷الف). با همه این نشانه‌ها، تصمیم به اقدامی ریشه‌ای گرفته نشد و عملاً ریاضی مدرسه‌ای و دانشگاهی در ایران، همچنان با شیب منفی وارد شرایط بحرانی شد. به باور گویا (۱۳۹۷پ)، «به‌منظور پیدا کردن پاسخی مناسب برای این مسئله بغرنج، علاوه بر اعتنا کردن به نتایج پژوهش‌های آموزشی و آکادمیک، مشارکت همه‌جانبهٔ نخبگان حوزه‌های مختلف علوم انسانی از جمله جامعه‌شناسان، انسان‌شناسان، روان‌شناسان، متخصصان علوم رسانه و تبلیغات و صاحبان ده‌ها نوع تخصص دیگر، الزامی است. در غیر این صورت، این بحران در ایران، تبدیل به فاجعه می‌شود». او یکی از مزایای چنین مشارکتی را شناختن مخاطبان و آشنایی با تغییر سلیقه یادگیری ریاضی آنان دانسته و گفت که «نسل آشنا با تکنولوژی، انتزاع مشهود را دوست دارد و مفاهیم ریاضی را جور دیگری درک می‌کند». از نظر وی، «برای نوجوانی که از جئوجبرا برای یادگیری ریاضی استفاده می‌کند، احتمالاً اثبات‌های صوری کلاسیک، به‌سادگی شوق آموختن ریاضی ایجاد نمی‌کند»، زیرا آن دانش‌آموز با کمک جئوجبرا، «آنقدر میانه‌های مثلث‌های متنوع را می‌کشد تا مطمئن شود که هر سه میانه، در یک نقطه به هم می‌رسند، دلیلی نمی‌بیند که به این یافته خویش، اعتماد نکند» (همان). او با ابراز نگرانی از دگرگون شدن موقعیت ریاضی در آموزش عمومی و دانشگاهی بیان کرد که «وقت زیادی باقی نمانده است. وقت آنقدر تنگ است که فردا دیر است و راه‌حل‌های سلیقه‌ای، تاریخ مصرف گذشته، بی‌اعتنا به واقعیت‌ها و موقعیت‌های امروزی، و ده‌ها روش تصنعی و البته بسیار سودآور، جواب نمی‌دهد» (گویا، ۱۳۹۷ب). وی با ابراز این که «ریاضی بحثی استراتژیک است و فقط مختص به مدرسه و دانشگاه نیست»، توضیح داد که «ریاضی به دلیل داشتن

ارتباط تنگاتنگ با مدل‌سازی، تکنولوژی و تحقیقات بین‌شته‌ای، زیربنای پیشرفت جامعه‌هاست. ما به این وجه از اهمیت ریاضی، توجه لازم را نکرده‌ایم و تبلیغات مسموم‌کننده نیز آنقدر زیاد است که اصل و ذات ریاضی، گم شده است». وی برای بررسی این معضل، تأکید نمود که «نیازمند تشکیل اتاق فکر غیرجناحی هستیم» (گویا، ۲۳ مهر ۱۳۹۷). به گفته او، «درمدارس، کاهش ورودی به رشته ریاضی- فیزیک را داشته‌ایم و این کاهش، به دانشگاه‌ها هم فشارآورده و باعث شده که تعداد داوطلبان گروه آموزشی ریاضی در کنکور سراسری، به شدت کاهش یابد. این کاهش از چند سال پیش، در دانشگاه‌های شهرستان‌های کوچک‌تر شروع شد و به تدریج، دانشگاه‌های تهران نیز شاهد وقوع این اتفاق خواهند بود. با ادامه این روند، بسیاری از رشته‌های دانشگاهی که از گروه آموزشی ریاضی وارد دانشگاه می‌شوند، به تدریج منحل شده یا کوچک و کوچک‌تر خواهند شد. در این راستا خبرگزاری ایسنا (۲۴ آذر ۱۴۰۳) در بخش «سرویس علمی و دانشگاهی» خود ضمن اشاره به این بحران، خلاصه‌ای از مقاله محتشم و گویا و غلام‌آزاد (۱۴۰۲) را تحت عنوان «آموزش STEM؛ راه نجات رشته‌های ریاضی در دانشگاه‌ها»، منتشر کرده است. در این خلاصه آمده است که «در سطح بین‌المللی، سیاست‌گذاران آموزشی تلاش کرده‌اند از طریق معرفی روش‌های نوین، توجه دانش‌آموزان و دانشجویان را به حوزه‌های ریاضی، علوم، مهندسی و فناوری جلب کنند. یکی از موفق‌ترین این رویکردها، آموزش STEM است که با ترکیب این چهار حوزه به صورت یکپارچه، مفاهیم علمی را در دنیای واقعی به دانش‌آموزان و دانشجویان آموزش می‌دهد. این روش نه تنها به بهبود کیفیت آموزش کمک می‌کند، بلکه دانش‌آموزان را برای بازار کار آماده‌تر می‌سازد. بحران کاهش علاقه به ریاضی در ایران نیازمند راه‌حلی مشابه است که بتواند با استفاده از تجربه‌های موفق جهانی، به توسعه رشته‌های ریاضی کمک کند». در این مقاله با تمرکز بر بحرانی که در ایران، بر اثر

کاهش ورودی‌ها به رشته ریاضی ایجاد شده، رویکرد آموزش استم^۱ به عنوان گزینه‌ای برای رویارویی با این وضعیت، معرفی و به آن پرداخته می‌شود.

آموزش استم

در سال ۲۰۱۸، سازمان ملل متحد در مجمع عمومی خود، روز ۲۴ ژانویه (۵ بهمن) را «روز جهانی آموزش»^۲ اعلام کرد تا از نقش آموزش، برای صلح و توسعه پایدار، تجلیل کند. این سازمان به سبب شیوع همه‌گیری کووید-۱۹ و تأثیر شوم آن بر آموزش در جهان، شعار روز جهانی آموزش را در سال ۲۰۲۱ میلادی، «بازیابی و احیای مجدد آموزش برای نسل درگیر با همه‌گیری کووید-۱۹» اعلام کرد که نشان از وجود دغدغه‌ای جدی نسبت به توقف آموزش برای بسیاری از کودکان در جهان است و به این اتفاق عظیم هم توجه دارد که این بحران به وضوح، بر خواسته‌ها و ناخواسته‌های دانش‌آموزان تأثیر گذاشته است. پس از آن در دوم دسامبر ۲۰۲۱، مجمع عمومی سازمان ملل متحد قطع‌نامه‌ای را تصویب کرد که در آن، سال ۲۰۲۲ به عنوان «سال جهانی علوم پایه برای توسعه پایدار»^۳ اعلام شد. آموزش برای توسعه پایدار یا «باسواد پایدار»^۴، به معنای دانش و مهارت‌ها و ذهنیت‌هایی است که به اشخاص اجازه می‌دهد تا عمیقاً، نسبت به ساختن آینده‌ای پایدار متعهد شوند و در تصمیم‌گیری‌های آگاهانه و اثربخش برای تحقق آن، کمک کنند (سازمان ملل متحد، ۲۰۱۸). صدور این قطع‌نامه و پیگیری برای اجرای آن، زمینه را برای طرح دیدگاه‌های نظری متمایز نسبت به اهمیت هر یک از این چهار حوزه، فراهم نمود و تبیین‌های متفاوتی برای نقش و نسبت آنها در برنامه‌های طراحی شده در آموزش استم، انجام شد.

¹ Science-Technology-Engineering-Mathematics: STEM Education

² International Day of Education

³ The International Year of Basic Sciences for Sustainable Development

⁴ Sustainability Literacy

قبل از این قطع‌نامه نیز، با توجه به عقب‌ماندن زنان و دختران در چهارحوزه استم و به تبع آن حضور کم‌رنگ آنان در بازار کار مرتبط آن، یونسکو^۱ در سال ۲۰۱۵، روز ۱۱ فوریه^۲ را به عنوان «روز جهانی زنان و دختران در علم»^۳ نام‌گذاری کرد تا به ترویج دسترسی و مشارکت کامل و برابر زنان و دختران در چهارحوزه آموزش استم در جهان بپردازد. زیرا «حوزه استم دارای رویکردی با نقش حیاتی در اقتصادهای ملی محسوب می‌شود، ولی هنوز در بسیاری از کشورها، چه توسعه‌یافته چه در حال توسعه، برابری جنسیتی در این حوزه، وجود ندارد» (سایت سازمان ملل متحد). این درحالی است که از نظر تحصیلی، درصد ورود دختران به چهارحوزه استم در کنکور^۴، نشان می‌دهد که ایران، مشکل شکاف جنسیتی در استم را ندارد، ولی در بازار کار، فاصله ایجاد می‌شود. برای نمونه، یکی از امن‌ترین مشاغل برای دختران فارغ‌التحصیل رشته‌های ریاضی و علوم، تدریس بود که در مدارس دخترانه، معلمان مرد اجازه تدریس ندارند. با این حال، «به‌طور رسمی در چهل و یکمین جلسه کمیسیون معین شورای عالی آموزش و پرورش مورخ ۱۴۰۰/۵/۱۰، تغییراتی جزئی در "آیین‌نامه اجرایی مدارس" مصوب ۱۳۷۹/۵/۲۰ ایجاد شد که در ماده ۳ آن آمده است: "مدارس به تفکیک جنسیت (پسرانه/ دخترانه) تأسیس و راه‌اندازی می‌شوند. تطابق جنسیت کارکنان مدرسه با دانش‌آموزان، الزامی است». ولی در بخشی از تبصره این ماده بیان شده که «استفاده از نیروی متخصص غیرهمجنس در مدارس دخترانه، صرفاً در پایه دوازدهم و به شرط فقدان نیروی متخصص همجنس، مجاز خواهد بود» (گویا، ۲۶ اردیبهشت ۱۴۰۱). این نگاه به قابلیت زنان، «استراتژیک نیست و مشخص

سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی سازمان ملل متحد^۱

۲۲ بهمن^۲

^۳ International Day of Women and Girls in Science

به سایت سازمان سنجش آموزش کشور رجوع شود.^۴

نیست که مستندات پشتیبان برای این تصمیم‌گیری‌ها چیست» بیش از آن‌که به سبب شواهد و قوانین باشد، ریشه در یک باور سنتی و پالوده نشده دارد. بسترسازی برای حضور زنان در بازار کار مربوط به چهارحوزه استم، جزو مسئولیت‌های سیاست‌گذاران در هر کشوری است و به دلیل حمایت سازمان‌های بین‌المللی از توسعه آموزش استم و پرکردن شکاف جنسیتی در بازار کار مرتبط با آن، مطالعات وسیعی انجام شده است که برای نمونه، به یک مورد اشاره می‌شود. در پیمایشی که در سال ۲۰۲۳ انجام شد، پژوهشگران نشان دادند که «در سراسر جهان، آموزش استم توسط دولت‌ها و به عنوان راهی برای طرح چالش‌های اجتماعی و اقتصادی و ایجاد شهروندانی از نظر علمی، ریاضی و تکنولوژیکی باسواد، ترغیب می‌شود. در بسیاری کشورها، جهت‌گیری سیاست‌ها و گزارش‌های رسمی که به وسیله دولت‌ها و گروه‌های کسب و کار ارائه می‌شود، این است که آموزش استم در برنامه درسی مدرسه‌ای ادغام شود تا نوجوانان، تشویق به این نوع آموزش شوند و علاقه‌مند به مشاغل مربوط به آن گردند» (گوس، کاریرا و ناموکاسا^۱، ص. ۱۱۹۹، ۲۰۲۳). آنها همچنین به این نتیجه رسیدند که پژوهشگران حوزه استم، بیشتر بر نوع ارتباط بین ریاضی و سه‌حوزه دیگر متمرکز شده‌اند و کمتر به «چگونگی» این ارتباط پرداخته‌اند و تقریباً به «چرا»یی تلفیق ریاضی با آموزش استم نیز، توجهی نشده است (ص. ۱۲۰۴).

«سکوی آموزش مدرسه‌ای اروپا»^۲ (به‌روزشده در ۲۰۲۴)، یکی از علت‌های اصلی این نگاه محدود را در این می‌داند که «باوجود ماهیت بین‌رشته‌ای راه‌حل‌های استم در دنیای کنونی، رویکردهای آموزشی ما اغلب دانش‌آموزان/دانشجویان را در مرزهای هر رشته/موضوع درسی، محصور می‌کند». در هر صورت، برداشت‌های متفاوت از این آموزش تلفیقی و بین‌رشته‌ای،

¹ Goos, Carreira & Namukasa

² European School Education Platform

به تدوین برنامه‌های متنوع برای آموزش استم منجر می‌شود. برای مثال، بعضی از دانشگاه‌های قوی در چهارحوزه تشکیل دهنده استم، برنامه‌هایی برای علاقه‌مند کردن دانش‌آموزان به ادامه تحصیل در این حوزه‌ها در دانشگاه، تدوین کرده‌اند. به گفته محتشم (۱۴۰۲)^۱، در چندین دانشگاه و مرکز پژوهشی در آمریکا و اروپا و استرالیا، برنامه‌های نوآورانه‌ای برای جذب دانش‌آموزان به استم طراحی و اجرا می‌شود که از آن میان، به دو مورد اشاره می‌شود. برای مثال در ام‌آی‌تی، یک مرکز آموزش استم تشکیل شده است که دارای ساختار ویژه‌ای است و با وجودی که بیشتر دانشجویان این دانشگاه، درحوزه‌های تشکیل دهنده استم تحصیل می‌کنند، ولی در دهه‌های اخیر دانشکده‌های قوی علوم انسانی، هنر و مطالعات اجتماعی نیز تأسیس شده‌اند تا به دانشجویان در «نوشتن و اقتصاد و موسیقی و بازیگری»، کمک کنند. این مرکز برنامه‌های متنوعی برای دانش‌آموزان طراحی و اجرا می‌کند تا از آن طریق، افراد علاقه‌مند به رشته‌های استم جذب شوند یکی از این برنامه‌ها، توسط یکی از مؤسسه‌های تابستانی آن اجرا می‌شود که یک برنامه چهارهفته‌ای دقیق و درسطح جهانی برای دانش‌آموزان تیزهوش سال آخر دبیرستان است که مهارت‌های استم را به‌صورت درس‌های پروژه-محور و کارگاهی، آموزش می‌دهد (محتشم، گویا و غلام‌آزاد، ۱۴۰۲). همچنین در دانشگاه هاروارد، دوره‌هایی برای دانش‌آموختگان استم ایجاد کرده است تا پس از گذراندن یک دوره تکمیلی با عنوان «آموزش عملی اختیاری» به‌مدت ۲۴ ماه و ۱۲ ماه مکمل آن دوره، بتوانند گواهی حرفه‌ای در حوزه استم دریافت کنند

^۱ دکتر زهرا محتشم در رساله خود در رشته آموزش ریاضی، مجموعه نفیسی از اسناد مربوط به آموزش استم را شامل بیانیه‌ها و قطع‌نامه‌های سازمان‌های جهانی، گزارش‌های رسمی، مقاله‌ها و برنامه‌های طراحی و اجراشده در چندین کشور را همراه با تحلیل آنها، ارائه داد. تمرکز این رساله بر وضعیت رشته ریاضی دانشگاهی است و ایشان در پایان سال ۱۴۰۲ از آن، دفاع کرد.

و وارد بازار کار شوند. محتوای این دوره‌ها با هدف تربیت نیروی کار آگاه و آموزش دیده در سطح بالا است (همان).

برنامه درسی ریاضی متناسب با نیازمندی‌های بازار کار

استین^۱ (۱۹۹۰) در کتاب «ایستادن روی شانه‌های غول‌ها: رویکردهای نوین به سواد عددی»، تأکید کرد که برنامه درسی ریاضی، باید نیازمندی‌های بازار کار آینده را پیش‌بینی کند و پاسخگوی این سؤال مهم باشد که نوجوانان و جوانان امروز، چه نوع ریاضیاتی باید یادگیرند تا بتوانند وارد بازار کار فردا شوند؟ در آن زمان، استین پنج شاخه «تغییر، بُعد، کمیت، شکل، عدم قطعیت»^۲ را بنیان برنامه درسی ریاضی آینده و ایده ریاضی را به عنوان زبان و الگوی علم مطرح کرد. هدف وی، متوجه کردن جامعه ریاضی آمریکا نسبت به ضرورت آموختن ریاضیاتی بود که ماهیتی غیرتعیینی، کاربردی، کمی و محاسبه‌ای دارد و فارغ‌التحصیلان ریاضی برای رقابت در بازار کار هزاره سوم، به دانستن آن نیازمندند. به گفته گویا (۱۴۰۱)، تغییرات شدید در بازار کار، عدم ثبات مشاغل و ظهور نسل‌های تعاملی تکنولوژی و هوش مصنوعی، برنامه‌های سنتی و کلاسیک ریاضی را ناکارآمد کرده است، زیرا برای اشتغال فارغ‌التحصیلان، فرصت‌آفرینی نمی‌کند. درحالی که در بازار کار جدید، بعضی از مشاغل کاملاً از بین می‌روند و مشاغل جدیدی به وجود می‌آیند و افراد باید با شتاب، خود را با تغییرات سازگار کنند تا فرصت اشتغال را از دست ندهند. این تغییرات چنان زیربنایی است که ماهیت تغییر پارادایم^۳ را دارد.

¹ Sir A. Steen

² Change, Dimension, Quantity, Shape, Uncertainty

³ Paradigm Shift

تغییر پارادایم

کوهن پارادایم را مجموعه‌ای از باورهای پذیرفته شده می‌داند و معتقد است که تغییرات پارادایمی، مبتنی بر اصلاحات تدریجی نیست و ماهیت انقلابی دارد که در خارج از چارچوب‌های قابل پیش‌بینی جاری اتفاق می‌افتد. با این تعبیر، پارادایم مجموعه متمایزی از مفاهیم یا الگوهای فکری است که شامل نظریه‌ها، روش‌های تحقیق، فرضیه‌ها و استانداردهایی است که به خدمات یک حوزه به جامعه بشری، مشروعیت می‌بخشد. تغییر پارادایم ایجاب می‌کند که تصویر جهانی را که در آن زندگی می‌کنیم، به معنای یک کل کنار بگذاریم و تصویر دیگری را برگزینیم. زیرا پارادایم، تصویر منسجمی از جهان ارائه می‌کند که تغییر و اصلاح هیچ بخش آن به منظور سازگارکردنش با گذشته، امکان‌پذیر نیست (کوهن^۱، ۱۹۶۲). مثال ملموسی از دو پارادایم متمایز، تفاوت هندسه اقلیدسی و هندسه‌های نااقلیدسی است که هر کدام، بر اصول متفاوتی بنا شده‌اند. در هندسه اقلیدسی، مجموع زوایای داخلی هر مثلث، ۱۸۰ درجه است، در صورتی که در هندسه‌های نااقلیدسی چنین نیست. یا این که در هندسه اقلیدسی، از یک نقطه خارج از یک خط، می‌توان یک خط و تنها یک خط به موازات آن رسم کرد، درحالی که در هندسه‌های دیگر، این اصل برقرار نیست. این مثال بیانگر این است که دلیل ادعای تغییر پارادایمی برای آموزش پیش و پس از همه‌گیری، به معنای تغییرات همه‌جانبه در اصول است که با وصله کردن تکه‌هایی از گذشته به دنیای جدیدِ پسا کرونا، به نتیجه نمی‌رسد.

¹ Thomas Samuel Kuhn

روش‌شناسی پژوهش

این پژوهش، با رویکرد کیفی و با استفاده از روش خودزیست‌نامه‌نویسی انتقادی^۱ انجام شد. این روش، پژوهشگر را درگیر بررسی شخصی و بی‌پرده لحظه‌های کلیدی می‌کند تا به او، درمورد زندگی بیاموزد به گفته واکر^۲ (۲۰۱۷) در این رویکرد پژوهشی، تنها ابزار جمع‌آوری، تجزیه و تحلیل داده‌ها و گزارش یافته‌ها و روایت‌گر، همان پژوهشگر است به کمک روش خودزیست‌نامه‌نویسی^۳، فرصت یافتن تا زمینه‌های روایی زندگی حرفه‌ای خود را طی چندسال مطالعه مستمر برای پیگیری برنامه درسی ریاضی و سرنوشت آن و جستجوگری درباره آموزش استم در ارتباط با ریاضی مدرسه و دانشگاه، در تمامیت آن، مورد بررسی قراردهم. تنی، اسمیت و بوش^۴ (۲۰۰۳) در روش خودزیست‌نامه‌نویسی، بر اهمیت به اشتراک گذاشتن برداشت‌ها و نتایج تجزیه و تحلیل داده‌ها را با فرد یا افرادی خبره در موضوع که شنوندگان با حوصله‌ای هستند و پژوهشگر را به چالش می‌کشند تا داده‌ها و یافته‌هایش از دقت بالا برخوردار باشد، تأکید کرده‌اند. انتخاب روش خودزیست‌نامه‌نویسی بدین سبب بود که از زاویه دید خود و با لحاظ نمودن نقدهای دیگران و بازتاب بر آنها، تجربه‌هایم را درمورد بحران کاهش ورودی‌ها به رشته ریاضی و تلاش برای یافتن راهکارهایی برای بازنگری در ریاضی دانشگاهی در ایران، روایت کنم. داده‌های این مطالعه در دوران همه‌گیری کووید-۱۹ و بازه زمانی^۵ اسفند ۱۳۹۸ تا تابستان ۱۴۰۲، جمع‌آوری شدند.

^۱ Critical Autobiographical Research

^۲ Walker

^۳ Autobiography

^۴ Tenni, Smyth & Boucher

^۵ شروع همه‌گیری در ۳۰ بهمن ۱۳۹۸ و پایان آن روز سه‌شنبه ۳ مرداد ۱۴۰۲ توسط مرکز روابط عمومی و اطلاع‌رسانی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، اعلام رسمی شد.

منابع داده‌ها

از شروع دوران همه‌گیری، به‌عنوان یک آموزشگر ریاضی برای خود یک مسئولیت و مأموریت تعریف کردم که متناسب با مقدرات و محدودیت‌ها، تأثیر آموزش مجازی را بر برنامه درسی ریاضی و آموزش معلمان ریاضی در جهان، رصد کنم و از طریق وینارهای مختلف و منابع گوناگون، آنها را با مخاطبان ایرانی خود به اشتراک بگذارم. در این بخش، منابع داده‌ها معرفی می‌شوند. تنوع منابع داده‌ها، در راستای مثلی‌سازی و تأمین اعتبار یافته‌های حاصل از تجزیه و تحلیل آنها است.

وینارها: در مدتی که مطالعه انجام شد، بیش از ۴۰ وینار برای معلمان ریاضی و گروه‌های ریاضی دانشگاهی در ایران، طراحی و ارائه کردم. داده‌هایی که برای این وینارها جمع‌آوری شدند، مبتنی بر گزارش‌های پژوهش‌های فوری، دستورالعمل‌های ملی و توصیه‌های جهانی برای معلمان، سیاست‌گذاری‌های موقتی و جرح و تعدیل برنامه‌های درسی و روش‌های ارزشیابی بود.

کلاس‌های درس مجازی: طی دوران همه‌گیری، هشت درس برای دانشجویان ارشد و دکتری ارائه دادم که همگی معلم رسمی یا غیررسمی ریاضی بودند. با توجه به تغییر محیط تدریس، درس‌ها را برای موقعیت مجازی، آماده و ارائه دادم و دانشجویان در تمام مراحل تدریس و ارزشیابی، مشارکت داشتند. این کلاس‌ها و ابتکاراتی که برای تدریس و ارزشیابی مجازی انجام دادم و بازتاب‌های مکتوب و شفاهی دانشجویان بر کلاس‌ها، بخشی از داده‌های مطالعه بود.

تجربه‌های تعاملی با دانشجوی دکتری: موضوع پژوهش دانشجوی دکتری‌ام در آن دوران، بر آموزش استم برای توسعه ریاضی در دانشگاه متمرکز بود^۱. در آن پژوهش، منابع بسیار زیادی را مطالعه کردیم و با بازتاب مستمر بر آنها و گفت‌وگوهای تعاملی بین ما، اسناد و منابع را به‌طور نظام‌وار مرور کردیم و با کلیدواژه‌های انتخاب‌شده، دسته‌بندی نمودیم.

بیانیه‌ها و توصیه‌های بالادستی در سطح جهان: از شروع دوران همه‌گیری، سازمان‌های بین‌المللی و در رأس آنها سازمان ملل متحد و یونسکو و یونیسف که نهادهای وابسته به آن هستند، با انتشار بیانیه‌ها و ارائه توصیه‌ها، دغدغه‌های عمیق خود را نسبت به خطر بازماندگان از تحصیل در جهان و تأثیر منفی آن بر توسعه پایدار جوامع بیان کردند. این اسناد، داده‌های جدیدی تولید کردند که بخشی از آن مربوط به آینده رشته ریاضی در دانشگاه‌ها، تغییرات پارادایمی در بازار کار و تمرکز بر آموزش استم برای پرکردن شکاف جنسیتی و افزایش فرصت‌های شغلی در بازار کار جدید بود.

ابزار جمع‌آوری داده‌ها

داده‌های جمع‌آوری شده برای تدریس و ارائه وینارها، ضبط شدند که از فایل صوتی یا متن مکتوب آنها، برای تحلیل استفاده کردم. سایر داده‌ها را با جستجوهای اینترنتی به‌دست آوردم، که شامل انواع اسناد و فایل‌های صوتی و تصویری گفت‌وگوها و آموزش‌ها و فیلم‌های مربوط به آموزش مدرسه و دانشگاه و برنامه‌های متنوع آموزش استم بود که برای تحلیل، همگی ذخیره شدند و بارها مورد ارجاع قرار گرفتند.

(رویکردی نو برای توسعه رشته STEM آموزش «علوم - تکنولوژی - مهندسی - ریاضی»)^۱

ریاضی در دانشگاه. زهرا محتشم، ۱۴۰۲.

تجزیه و تحلیل داده‌ها

ابتدا داده‌های جمع‌آوری شده از هر منبع را بازخوانی و دسته‌بندی کردم تا از آنها، مضمون‌های اصلی را استخراج کنم. سپس تمام داده‌هایی را که از منابع متعدد جمع‌آوری کرده بودم، درهم ادغام نمودم و درچندین مرحله، آنها را به‌طور نظام‌وار کاهش^۱ دادم تا دسته‌بندی تسهیل شود و مقوله‌ها شکل بگیرند.

یافته‌ها

یافته‌های پژوهش از تجزیه و تحلیل داده‌ها طی چندین مرحله و با تمرکز بر بحران‌های آموزش ریاضی در دو دهه اخیر در ایران، حاصل شد. در این بخش، یافته‌ها در قالب پنج مقوله «کاهش ورودی‌ها به رشته ریاضی»، «چالش اشتغال برای فارغ‌التحصیلان رشته ریاضی»، «برنامه درسی ریاضی در پارادایم جدید»، «ضرورت بازنگری در برنامه درسی رشته ریاضی» و «دویکردهای نوظهور برای رویارویی با کاهش ورودی‌ها به رشته ریاضی»، ارائه می‌شود.

مقوله اول: کاهش ورودی‌ها به رشته ریاضی

کاهش تعداد داوطلبان ورود به رشته ریاضی از یک‌سو و میل رجعت به برنامه‌های درسی تک‌ساحتی و ایستای ریاضی پس از سه‌سال دوران همه‌گیری از سویی دیگر، شدیدتر و شفاف‌تر از گذشته، این بحران را نشان داد. برای شناختن عمیق‌تر مسئله ورود به رشته ریاضی، لازم است دوگروه متمایز و ناهمگون از افراد در رابطه با ریاضی، شناخته شوند. یک گروه شامل تعداد اندکی از دانش‌آموزان و سپس دانشجویانی است که به معنای واقعی عاشق ریاضی هستند و بدون هیچ مصلحت و برآوردی، ریاضی را به‌خاطر ریاضی دوست دارند و دغدغه اشتغال و ساختن آینده خود را با کمک ریاضی ندارند.

¹ Systematic Data Reduction

این افراد، شهودشان هم ماهیت انتزاعی دارد و در ذهن خود، ریاضی را می‌بینند و حس می‌کنند. اینها خودشان بدون این که تصمیم گرفته باشند، انگار به سمت ریاضی‌دان شدن و افق‌گشایی در ریاضی، حرکت می‌کنند و می‌آفرینند و ریاضی را با تمام وجود درک نموده و از آن لذت می‌برند. توانایی‌ها و قابلیت‌ها و علاقه‌ها و سلیقه‌های این نخبگان و عاشقان به‌گونه‌ای است که آنها را به سمت اقیانوس بی‌انتهای ریاضی می‌کشاند. گروه دیگر که اکثریت افراد را شامل می‌شود، کسانی هستند که توانایی لازم را برای فهمیدن ریاضی به‌عنوان یک موضوع و حوزهٔ درسی، دارند. آنها ادعایی برای خلق و کشف و نوآوری در ریاضی و پیشبرد مرزهای آن را ندارند. این افراد، ریاضی را مثل بسیاری از موضوع‌های دیگر دوست دارند و از موفقیت در آن، خوشحال می‌شوند و قادرند به‌کمک ریاضی، علاقه‌های خود را در مسیرهای مختلف پیگیری کنند. برای آنان، عشق یا نفرت از ریاضی موضوعیت ندارد و با نگاهی واقع‌بینانه، رشته تحصیلی را به‌شرطی انتخاب می‌کنند که چشم‌انداز فردی و شغلی نسبتاً روشنی برایشان ترسیم کند.

برای رویارویی اصولی با پدیده کاهش ورودی‌ها به رشته ریاضی، درک «زمینه‌های واقعی» شکل‌گیری آن و سپس، شناخت «زمان» و «مکان» و «مخاطب»، همچنین توجه به تفاوت ماهوی ریاضی برای اعتلای فردی و ریاضی برای زندگی واقعی و بازار کار و اشتغال، ضروری است. جهت دوباره‌نگری در رشته ریاضی و مهندسی و اکثر رشته‌های علوم پایه در دانشگاه‌ها که از مسیر گروه آموزشی ریاضی در کنکور سراسری وارد می‌شوند، «مناسب‌سازی» برنامه‌های درسی و آموزشی ریاضی در گذشته برای سازگارشدن با شرایط تحول‌یافته بعد از دوران همه‌گیری، پاسخگوی رویارویی با بحران امروز نیست و ضروری است که بازنگری‌ها، از نوع تغییرات پارادایمی باشد.

مقاله دوم: چالش اشتغال برای فارغ التحصیلان رشته ریاضی

برنامه‌های سنتی و کلاسیک ریاضی در ایران، به پایان عمر خود نزدیک می‌شود، زیرا پاسخگوی نیازهای بازار کار جدید نیست و برای اشتغال فارغ التحصیلان، فرصت‌آفرینی نمی‌کند. تا قبل از نیم‌دهه اخیر، شواهد تجربی نشان می‌دهند که کسانی که به رشته ریاضی در دانشگاه می‌رفتند، با داشتن مدرک‌های کارشناسی یا کارشناسی ارشد ریاضی، دست برتر در بازار کار داشتند و تا زمانی که اشتغال فارغ التحصیلان رشته ریاضی به‌نوعی تأمین بود، به آینده شغلی این رشته که در حال تبدیل شدن به یک معضل بود، پرداخته نشد و زمانی که مسئله ایجاد شد، برایش راه‌حل پیش‌بینی نشده بود. دانش‌آموختگان ریاضی که اطمینان‌شان برای اشتغال به چالش کشیده شده است، زنگ خطر را برای داوطلبان بالقوه و توانمند و سخت‌کوش - نه اندک عاشقان بی‌چون و چرای ریاضی - به صدا درآورد و بر کاهش تعداد ورودی‌ها به این رشته، اثر گذاشته است.

مقاله سوم: برنامه درسی ریاضی در پارادایم جدید

شناخت تغییرات ایجادشده در باورها و عادت‌های ذهنی مخاطبان نظیر یادگیری فردی^۱ و تحولات عظیم در حوزه ریاضی، برای مواجهه با بحران ریاضی دانشگاهی در ایران، ضروری است. برای طراحی درس‌های ریاضی در پارادایم جدید، ریاضیاتی مورد نیاز است که از دقت، تنوع و انسجام بالا برخوردار باشد و بین شهود و انتزاع، تعادل معنی‌دار ایجاد کند. هوش مصنوعی فرصت مناسبی ایجاد کرده تا به دلیل دسترسی وسیع یادگیرنده‌ها به منابع، بتوان تعداد مباحث را محدود کرده و از طریق طرح و حل مسائل واقعی، پوشش آنها را گسترده‌تر کرد.

¹ Personalized Learning

علاوه بر این در دوران آموزش مجازی، دانش‌آموزان و دانشجویان در مدرسه و دانشگاه، به دلیل تجربه یادگیری فردی، انتظار و آمادگی برای یادگیری شخصی‌سازی شده^۱ را دارند و از منابع وسیع و متنوع با سرعت و دسترسی نسبتاً قابل قبول، بهره‌مند شده‌اند. آنان نسبت به محتوای برنامه‌های درسی و روش‌های آموزشی و ارزشیابی، نگاهی منتقدانه پیدا کردند و برای مثال، بیش از یادگرفتن حقایق موجود قابل دسترسی، نسبت به کسب مهارت‌های فرایندی نظیر انتخاب‌گری و تصمیم‌گیری، احساس نیازمندی کردند. در نتیجه برنامه‌های درسی جاری، نمی‌توانند پاسخگوی انتظارات دانش‌آموزان و دانشجویانی باشند که خارج از چارچوب‌های صلب آموزشی، تاحدودی استقلال یادگیری را تجربه کرده‌اند. به سبب این تغییرها، ضرورتی برای حفظ ترتیب سلسله‌مراتبی معمول ریاضی وجود ندارد و در نتیجه امکان طراحی درس‌های متنوع و تلفیقی قوی افزایش می‌یابد. درواقع دانشجو با آگاهی از نیازهای بازار کار که دائم در تغییر است، درس‌های مربوط را انتخاب می‌کند و آنچه را که به عنوان پیش‌نیاز برای یادگیری‌شان لازم دارد، می‌آموزد. برنامه‌های درسی نمی‌توانند همچنان به ارائه مجموعه‌ای از فعالیت‌های منسجم و محتوای بادقت انتخاب‌شده به دانش‌آموزان و دانشجویان بسنده کنند. نادیده گرفتن تغییرات ایجادشده در ذهن‌های انسان‌ها و اصرار بر استفاده از روش‌ها و محتوای پیشین و حتی تشدیدشان، قابل تداوم نیست. در مجموع، از تجزیه و تحلیل داده‌ها، گزاره‌های زیر برای بازنگری برنامه درسی ریاضی، استخراج شدند:

- ریاضی هم منعطف و نسبی و هم دقیق و قطعی است.
- ریاضی تنها در مورد اشیای مجرد نیست، بلکه ریشه در نیازهای واقعی و عملی جامعه دارد.

¹ Personalized Learning

- ریاضی محاسبه‌ای، امکان توسعه استراتژی‌هایی مانند حدس و آزمایش را برای حل مسائل دنیای واقعی، ایجاد می‌کند.
- دانشجویان ریاضی یاد می‌گیرند که در فرایند ساختن و انجام دادن ریاضی، اشتباه کردن و آموختن از اشتباه‌ها، یک راهبرد قوی است که به آنها فرصت می‌دهد تا به تدریج، روش‌های خود را دقیق‌تر کنند و ابزارهای قابل اتکاتری برای حل مسئله، ابداع کنند.
- دنیا به سمت علم داده، داده‌های بزرگ^۱ و هوش مصنوعی و حوزه‌های مشابه در حال حرکت است که برای نوجوانان و جوانان جذاب است و برای یادگیری این نوع ریاضی، انگیزه قوی دارند.

مقوله چهارم: ضرورت بازنگری در برنامه درسی رشته ریاضی

در پارادایم جدید، افراد فضایی سرشار از نوآوری، آشفستگی، چابکی و تغییر مداوم را تجربه کرده‌اند. در این فضا، یادگیری به مثابه تغییر و تحول درونی در یادگیرنده و حرکت از یادگیری یک‌طرفه و انتقالی به یادگیری دوسویه و تعاملی است. برای کسانی که از شروع آموزش رسمی، زندگی‌شان با تکنولوژی عجین شده، شبکه‌های اجتماعی را می‌فهمند و دسترسی به منابع را آموخته‌اند، دانستن یا وادارشدن به یادگیری مطالبی که می‌دانند کی و کجا آنها را بازیابی کنند، یادگیری محسوب نمی‌شود. یادگیری برای آنها، مهارت‌های دسترسی به منابع است که با جستجوگری خودشان و تسهیل‌گری معلمان و استادان، تشخیص داده‌اند که به دانستن آن مطالب برای حرکت به سوی موضوع‌های موردعلاقه خود، نیاز دارند. در نتیجه، نگاه‌های تجویزی به برنامه درسی، مشروعیت و موضوعیت و مقبولیت خود را تا میزان زیادی از دست داده است.

¹ Big Data

مقوله پنجم: رویکردهای نوظهور برای رویارویی با کاهش ورودی‌ها به رشته

ریاضی

در بررسی‌های انجام شده، یکی از رویکردهایی که در شرایط جدید، ضرورت به‌کارگیری آن بیشتر مورد توجه قرار گرفته، رویکرد استم به ریاضی و علوم پایه است. آموزش استم، ماهیتی تلفیقی دارد و هدف آن، افزایش توانایی‌های نوجوانان و جوانان برای بازار کار تحول‌یافته توسط هوش مصنوعی است. رویکرد تلفیقی استم، فرصت‌های ناب‌ی فراهم می‌کند تا دانشجویان، قابلیت‌های لازم را برای بازار کار پررقیب و ناپایدار که حل مسئله و طرح مسئله در آن ضروری است، کسب کنند. تنوع برنامه‌های آموزشی استم، بستگی به برداشت‌هایی دارد که نظریه‌پردازان نسبت به ماهیت چهارحوزه علوم تجربی و تکنولوژی و مهندسی و ریاضی و چگونگی تلفیق آنها با هم دارند. در این پژوهش، راوی با دیدگاه نظری خود نسبت به برنامه‌های درسی تلفیقی و با استناد به داده‌هایی که داشت و از زاویه دید و تجربه‌های زیسته خود، ماهیت چهارحوزه معرفتی تشکیل‌دهنده آموزش استم را تبیین نمود.

علوم؛ نقش تعیین‌کننده‌ای در درک عمیق‌تر دنیای اطراف، شناخت پدیده‌های طبیعی، هوشیاری نسبت به محیط زیست و ارتقای تفکر انتقادی در دانش‌آموزان و دانشجویان دارد. علوم تجربی بستر مناسبی برای آموزش استدلال استقرای تجربی است. برای مثال، قانون‌مندی‌های علوم به افراد می‌آموزد که چرا تنها با گرم‌شدن ۱/۵ درجه کره زمین، اتفاق‌های مهیب محیط‌زیستی رخ می‌دهد و یخ‌های قطبی شروع به آب‌شدن می‌کنند؟

تکنولوژی؛ هم ابزاری برای کمک به یادگیری ریاضی و علوم و مهندسی و هم بستر یادگیری بوده است. علاوه براین، تکنولوژی‌های دیجیتال و هوش مصنوعی

که ماهیت تعاملی دارد، در یادگیری عاملیت^۱ دارد. در آموزش استم، لازم است که نقش‌های مختلف تکنولوژی شامل ابزار و بستر و عاملیت در یادگیری، سهم داشته باشند.

مهندسی؛ استفاده از دانش آموخته‌شده ریاضی برای حل مسئله‌های ملموس و عینی و واقعی است که قابلیت اجرا داشته باشند. آنگاه مبتنی بر مسئله حل شده، آموزش مهندسی زمینه طرح مسائل جدید و اجرای آنها را فراهم می‌کند. برای مثال، وقتی ساختن یک پُل مسئله‌ای باشد که قرار است حل شود، شرایط واقعی در نظر گرفته می‌شود. سازنده پل نمی‌تواند توسن خیال را به پرواز درآورد و پل را تا هر جا که خواست، بی‌توقف بکشد. در اینجا محدودیت‌های فیزیکی، چارچوب طراحی و سپس اجرا را تعیین می‌کند. در حل این مسائل، مهندس ناظر مراقبت می‌کند تا اجرا، طبق پیش‌بینی‌های دقیق، جلو برود. مهندسی کمک می‌کند تا متناسب با شرایط و موقعیت‌های جدید، راه‌حل‌های متفاوتی برای مسئله بیابیم.

ریاضی؛ تجلی قدرت ذهن و اندیشه و بستر آموزش استدلال استنتاجی است و نقش عمده در توسعه تحلیل‌گری و تصمیم‌گیری‌های منسجم برای انتخاب راه‌حل‌های سنجیده و مناسب برای موقعیت‌های خاص دارد. ریاضی با انتزاع قوی، زمینه خلق و لبداع را فراهم می‌کند و با صورت‌بندی نتایج استنتاجی، رویه‌های اجرایی تولید می‌کند. همچنین ریاضی، بستر و زبان تکنولوژی‌های نوین است.

این تبیین از چهارحوزه تشکیل‌دهنده استم، می‌تواند یک جهت‌گیری برای بازنگری در برنامه‌های رشته ریاضی و تدوین درس‌های نوآورانه برای دانشجویان رشته‌های ریاضی و علوم و مهندسی عرضه کند و شانس آنها را برای

¹ Learning Agency

نویسنده اول: زهرا گویا رویکرد تلفیقی استم: گزینه‌ای برای رویارویی با بحران ریاضی...

ورود به بازار کار جدید، افزایش دهد. برنامه بازنگری شده رشته ریاضی با رویکرد استم، حتی می‌تواند از ساختار برنامه موجود استفاده کرده و محتوای درس‌ها با رویکردی متفاوت انتخاب و سازماندهی شود. برای مثال، علاوه بر درس فیزیک و آزمایشگاه، می‌توان درس‌های متنوع و نوآورانه‌ای از تلفیق ریاضی با سه حوزه دیگر استم ارائه داد تا دانش‌آموختگان، فرصت و مهارت بیشتری برای رقابت در بازار کار جدید و ادامه تحصیل در میان رشته‌های نوین پیداکنند. علاوه بر این در دوران رشد فزاینده هوش مصنوعی، شاید درس‌هایی نظیر «آشنایی با نرم‌افزارهای ریاضی»، مخاطبان خود را از دست داده باشد. درحالی که با مفروض گرفتن تکنولوژی به‌عنوان بستر و ابزار و عامل یادگیری، می‌توان از تلفیق ریاضی با مهندسی، درس‌های مدل‌سازی بدیعی برای رشته ریاضی طراحی نمود.

در برنامه‌های بازنگری شده، توسعه تفکر محاسباتی و الگوریتمی و ارتقای توانایی‌های اثبات و استدلال استنتاجی ضروری است. در صورتی که لازم است از حجم محتوای محاسباتی و درس‌هایی که متکی به «دانش حقایق» و «روی‌های محاسباتی» که توسط هوش مصنوعی قابل دسترس هستند، کاسته شود و در عوض، فضا برای تدوین درس‌ها و پروژه‌هایی که مهارت‌های استدلالی و مدل‌سازی و برنامه‌نویسی باز شود که در بازار کار جدید، برای دانش‌آموختگان ریاضی ضروری است.

جمع‌بندی یافته‌ها

رویارویی واقع‌بینانه با بحران کاهش ورودی‌ها به رشته ریاضی در دانشگاه، نیازمند توجه به ریشه‌های همین بحران در مدرسه است. برای بازنگری در برنامه درسی ریاضی، ضروری است که تحولات رخ داده و قابل پیش‌بینی در تمایل دانش‌آموزان و دانشجویان به ریاضی در نظر گرفته شود. آنچه که در این پژوهش

به صراحت مشاهده شد این بود که آنان با تجربه‌ای که در دوران همه‌گیری کووید-۱۹ به‌دست آوردند، با برنامه‌های ایستا و بدون چالش گذشته اقناع نمی‌شوند و اگر قبلاً چاره‌ای جز ترک ریاضی نمی‌دیدند، حالا توصیه‌های کارساز برای برنامه‌ریزان درسی دارند! دانش‌آموزان و دانشجویانی که یادگیری مستقل و پرچالش را طی بیش از سه‌سال تجربه کرده‌اند، برنامه‌های درسی و کتاب‌های تجویزی حجیم و پراکنده را نمی‌پسندند و تمایلی ندارند که رشته ریاضی‌ای را برای تحصیل در دانشگاه انتخاب کنند که منفک از سایر رشته‌ها باشد. درحال حاضر، دانش‌آموزان و دانشجویان بیشتر درگیر حل «نامسئله‌ها» هستند و در مدرسه و دانشگاه، از بی‌مسئله‌گی رنج می‌برند. یادگیرنده ریاضی، وقتی علاقه‌مند به حل مسئله می‌شود که در آن، نوعی از تعالی را برای خود ببیند و مزه موفقیت حل یک مسئله را بچشد. برنامه فعلی، پاسخگوی نیازهای آنان نیست و چاره‌ای جز تغییر آن نمانده است. ولی پیش از هر اقدامی برای بازنگری در برنامه درسی ریاضی، لازم است از اعمال تغییرهای سلبی و دفعی پرهیز شود. فاصله گرفتن از برنامه‌های آرمانی، کمک می‌کند تا تدوین یک هسته اصلی برای برنامه درسی ریاضی با توجه به قابلیت هوش مصنوعی، تدوین شود. این هسته می‌تواند به برهم‌ریختن ترتیب سنتی مباحث ریاضی مدرسه‌ای و دانشگاهی و گسترش پوشش و کاهش تعداد مباحث کمک کند. علاوه براین، ضروری است که به تغییر تصور نوجوانان و جوانان از یادگیری و امکان شخصی‌سازی شدن آموزش برای آنان، توجه شود و از آنها، به‌مثابه یک امکان مثبت برای تغییر بهره برده شود. ازاینجا گذشته یادگیرندگان با سهولت بیشتری منابع را بازیابی می‌کنند و به دانش موجود و مورد نیاز دسترسی می‌یابند. تحلیل داده‌ها حاکی از این بود که نسل جدید یادگیرندگان انتظار دارند که از طریق تحصیل در رشته ریاضی در دانشگاه، قابلیت‌های استدلالی آنان افزایش یابد، تفکر محاسباتی را بیاموزند، قادر به حل مسئله‌های واقعی و غیرتصنعی شوند و

برای ورود به بازار کار، آمادگی پیدا کنند. یافته‌های این مطالعه نشان داد که برای رویارویی با بحران ریاضی در دودهه اخیر، رویکرد استم ظرفیت‌هایی ایجاد می‌کند که با استفاده از چارچوب آن، ممکن است فرصتی ایجاد می‌شود تا بتوان از بخش‌های تجویزی/الزامی برنامه درسی کاسته و تا جایی که ظرفیت برنامه ایجاد می‌کند، بخش‌های مشترک و تلفیقی را با همکاری و هم‌اندیشی متخصصان چهارحوزه تشکیل دهند استم، تدوین نمود.

بحث و نتیجه‌گیری

برنامه‌های درسی موجود رشته ریاضی در ایران، ظرفیت ایجاد مهارت‌های استدلالی و فرآیندی و رویه‌ای کارآمد در دانشجویان را برای اشتغال در بازار کار متحول شده به سبب هوش مصنوعی، ندارد. در دوران همه‌گیری، دانش‌آموزان و دانشجویان با دنیایی وسیع آشنا شدند که در آن، با تکنولوژی‌های نسل نو زندگی کردند و آموختند و مهارت‌های هیجان‌انگیز کسب کردند و حوزه‌های کاری و علمی و تلفیقی خلاق و نوآورانه را شناختند. همچنین به دلیل دسترسی وسیع و سریع به منابع اصیل و متنوع، با انواع برنامه‌های درسی چابک و اثربخش آشنا شدند و خواسته‌ها و سلیقه‌هایشان عوض شد. آنان با شوق آموختن و قدم گذاشتن در دنیای برآمده از آن تحولات، به دانشگاه بازگشتند و با برنامه‌های حجیم و ایستا و نامطمئن برای اشتغال در بازار کار جدید، مواجه شدند. در صورتی که پذیرش تأثیر تغییر پارادایمی بر ماهیت برنامه درسی ریاضی مدرسه و دانشگاه، گریزناپذیر است. تحولات اخیر، تغییر نوع نگاه را به ماهیت ریاضی و به تبع آن، برنامه درسی و انتخاب محتوا و نوع ارزشیابی و مهارت‌هایی که قرار است از طریق ریاضی در دانشجویان ایجاد شود، ضروری کرده است. این تغییرات، عمیق و رویکردی است و با پیرایش برنامه‌ها و «بازنگری» هر چند وقت یکبار آنها، تفاوت ماهوی دارد. لازم است که از زاویه دیدی متفاوت،

بحران رشته ریاضی در ایران، بررسی شود و در آن، مسئولیت و مأموریت دانشکده‌های ریاضی باعنایت به تحولات پارادایمی بعد از دوران همه‌گیری، بازنگری شود. برنامه‌های درسی موجود در بسیاری از دانشکده‌های ریاضی، قابلیت ایجاد مهارت‌های ضروری را برای اشتغال در بازار کار جدید را که به سبب هوش مصنوعی، متحول شده است و بسیار پررقیب، پرخواب و ناپایدار است، ندارند. در دوران همه‌گیری، دانش‌آموزان و دانشجویان با دنیایی وسیع آشنا شدند که در آن، با تکنولوژی‌های نسل نو زندگی کردند و آموختند و مهارت‌های هیجان‌انگیز کسب کردند و حوزه‌های کاری و علمی و تلفیقی خلاق و نوآورانه را شناختند. همچنین به دلیل دسترسی وسیع و سریع به منابع اصیل و متنوع، با انواع برنامه‌های درسی چابک و اثربخش آشنا شدند و خواسته‌ها و سلیقه‌هایشان عوض شد.

بر اساس «نظریه موقعیت‌های آموزشی در ریاضی»^۱ (بروسیو^۲، ۱۹۹۷)، یادگیری ریاضی یک «موقعیت» است که در آن، یاددهنده-یادگیرنده-محیط اجتماعی^۳، سه بازیگر آن هستند. دو بازیگر اول، همیشه در حال بستن قراردادی برای فرایند یاددهی-یادگیری مبتنی بر موقعیت‌ها هستند. در این فرایند، معلم تلاش می‌کند که محیطی ایجاد کند تا دانش‌آموز، مسئله را از آن خودش کند و در آن صورت، موقعیت ویژه‌ای برای یادگیری ایجاد می‌شود که در آن، دانش‌آموز و معلم، در تعامل دائم با یکدیگر هستند تا یادگیری اتفاق بیفتد. به گفته بروسو، این موقعیت‌های آموزشی، همگی «منحصربه‌فرد» هستند و به این دلیل محیط اجتماعی، بخشی از فرایند یادگیری ریاضی است. اگر مسئله واقعی باشد و تحت تأثیر مداخله‌های انسانی به وجود آمده باشد، حل آن هم وابسته به متغیرهای

¹ Theory of Didactical Situations in Mathematics: 1970-1990

² Brousseau

³ Milieu

متنوعی است که زاینده زمان و مکان و به تعبیر بروسیو، موقعیت است. برنامه‌های درسی ریاضی منسجم، کارآمد، جذاب و قابل اجرا اصولی دارد و نیازمند تخصص و تجربه و شناخت و واقع‌بینی نسبت به «زمان» و «مکان» و «مخاطب» است. در این میان، مهم است که هوش مصنوعی و قدرت و نفوذ آن در تدوین برنامه مورد توجه واقع شود. نگاه راهبردی کمک می‌کند تا به چگونگی تلفیق واقعی ریاضی با حوزه‌های دیگر پرداخته شود که یکی از آنها، آموزش استم است که به‌طور چشمگیری، مورد اقبال بسیاری از دانشگاه‌ها در جهان واقع شده است.

توصیه این پژوهش این است که در ایران، برای خروج از بحران کاهش ورودی‌ها به رشته ریاضی، دو اقدام هم‌زمان انجام شود که اولی شناخت وضعیت رشته ریاضی-فیزیک در دبیرستان و دیگری امکان‌سنجی برای استفاده از رویکرد تلفیقی آموزش استم با مشارکت دانشکده‌های مربوط به علوم پایه و مهندسی در تدوین یک برنامه درسی ریاضی-ابتکاری برای رشته ریاضی در دانشگاه، با در نظر گرفتن بازار کار نوین است. برای این کار، مشارکت دانشگاهیان و سیاست‌گذاران آموزش عالی و آموزش عمومی با هم و با نگاهی راهبردی به ریاضی، یک الزام است. در غیاب چنین نگاهی، خطر افتادن در دام رویکردهای تمامیت‌خواهانه و تک‌ساحتی و برج‌عاجی و تکراری نسبت به شأن و جایگاه سنتی ریاضی وجود دارد که اگر به موقع اقدام نشود، سرمایه ریاضی ایران به‌خطر می‌افتد. نگاه راهبردی کمک می‌کند تا به چگونگی تلفیق واقعی ریاضی با حوزه‌های دیگر پرداخته شود که یکی از آنها، آموزش استم است که تلفیقی از چهار حوزه «مهندسی، علوم پایه، تکنولوژی و ریاضی» است و به‌طور چشمگیری، مورد اقبال گروه‌های ریاضی بسیاری از دانشگاه‌ها در جهان واقع شده است. این برنامه، طراحی و تدوین برنامه‌های آموزشی و پژوهشی بدیع است که بر این چهار رشته به‌مثابه چهارستون، استوار است و تلاش می‌کند دانشجویان را برای

ورود به حوزه‌های تلفیقی ابتکاری و خلاق و بازار کار ناپایدار و خلق شغل‌های جدید، آماده کند. نیروی پیشران این برنامه، استفاده از ظرفیت علوم-تکنولوژی-مهندسی-ریاضی برای تولید برنامه‌های نوآورانه و آینده‌نگر و جذب دانشجو به این چهاررشته است.

سخن پایانی

هدف اصلی ایجاد رشته ریاضی در ایران، تربیت معلم توانای ریاضی برای نظام تازه‌تأسیس آموزش متوسطه در سال ۱۳۰۴ بود. از بین فارغ‌التحصیلان این رشته، تعداد محدودی هم به خارج از ایران فرستاده شدند تا برای آموزش عالی که در حال شکل‌گیری بود، استاد ریاضی تأمین شود. درحقیقت، تربیت ریاضی‌دان نظری یا تولیدکننده ریاضی، هدف عمومی رشته ریاضی‌دانشگاهی در ایران نبود. ولی با جهش ناگهانی هوش مصنوعی و تأثیر پارادایمی آن بر اشتغال و بازار کار و تمام شئون زندگی فردی و اجتماعی، این معادلات برهم خورد و دانشجویان نیازمند کسب تجربه‌های یادگیری سیال و چالش‌برانگیز و درگیرکننده شدند. تغییر پارادایمی که ظرف چندسال اخیر اتفاق افتاد، کارآمدی آینده رشته ریاضی دانشگاهی را به سبک موجود و تک‌رشته‌ای، بیش از پیش زیر سؤال برده است. برای پیش‌بینی سطح و عمق و ابعاد تغییرات احتمالی، بررسی تغییر باور و سلیقه مخاطبان بالقوه ریاضی و تأثیر هوش مصنوعی بر بازار کار جدید و مهارت‌های موردنیاز آن و چندین و چند عامل دیگر مرتبط دیگر، بازنگری در رشته ریاضی دانشگاهی را الزامی می‌کنند. این بازنگری، نیازمند تبیین نظریه‌های یادگیری جدید و رویکردهای متنوع به برنامه‌های درسی تلفیقی است. دراین جهت، همکاری حوزه‌های متنوع معرفتی از جمله انسان‌شناسی، روان‌شناسی، جامعه‌شناسی، عصب‌شناسی/علوم اعصاب، آموزش/تعلیم و تربیت و مطالعات برنامه درسی در حوزه‌های موضوعی گوناگون، یک ضرورت است. تلفیقی بودن

نویسنده اول: زهرا گویا رویکرد تلفیقی استم: گزینه‌ای برای رویارویی با بحران ریاضی...

برنامه‌ها، گواهی بر این واقعیت است که آموزش‌های تک‌ساحتی، پاسخگوی شرایط جدید مخاطبان خود نیستند و لازم است که آموزش عمومی و دانشگاهی با تجربه‌های تجمعی یادگیرندگان، عادت‌های ذهنی آنان، سطح انتظاراتشان و تغییرات عظیم بازار کار مبتنی بر تکنولوژی‌های دیجیتال و هوش مصنوعی، به‌روز شود. در این شرایط، درس‌های آموخته شده از دوران همه‌گیری و آموزش مجازی این است که جرح و تعدیل روش‌های موجود، نتیجه رضایت‌بخشی ندارد. طراحی و اجرای برنامه‌های تلفیقی مانند استم در دانشگاه‌ها برای خروج از بحران رشته ریاضی در دانشگاه، یک گزینه است و تعامل سیاست‌گذاران و تصمیم‌گیرندگان با نخبگان و نفع‌بران اصلی یعنی دانشجویان و استادان و گرفتن بازخورد از آنان، برای ایجاد هر نوآوری و ابتکار سازنده، الزامی است.

منابع

ایسنا. (۲۴ آذر ۱۴۰۳). آموزش STEM: راه نجات رشته‌های ریاضی در دانشگاه‌ها (خلاصه مقاله محترم و گویا و غلام‌آزاد، چاپ شده در دوفصلنامه مطالعات برنامه درسی در آموزش عالی در سال ۱۴۰۲).

گویا، زهرا. (۱۹ خرداد ۱۴۰۱). آموزش ریاضی نیازمند اسطوره زدایی است. *روزنامه شرق*.

گویا، زهرا. (۲۷ اردیبهشت ۱۴۰۱). دانشجویان در مرتبه پایینی از انگیزه قرار دارند/هیئات که سیاست‌گذاران، فرزندان زمان خویش نیستند! *خبرگزاری ایسنا*.

گویا، زهرا. (۲۶ اردیبهشت ۱۴۰۱). پیام پنهان سیاست‌گذاری‌ها؛ ریاضی درسی مردانه است!/صنعت آموزش تیشه به ریشه ریاضی زده. *خبرگزاری ایسنا*.

گویا، زهرا. (۱۳۹۷الف). آنچه که بر سر ریاضی ایران آمده است. مجله رشد آموزش ریاضی. شماره ۱۲۹ (بهار ۱۳۹۷)، صص. ۲ و ۳. دفتر انتشارات کمک آموزشی، سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی، وزارت آموزش و پرورش.

گویا، زهرا. (۲۳ مهر ۱۳۹۷). بحران امروز ریاضیات، کمتر از بحران آب نیست! نیازمند تشکیل اتاق فکر غیرجناحی هستیم. ایسنا.

گویا، زهرا. (۱۳۹۷ب). فرازوفروید اقبال دانش‌آموزان به ریاضی: یک مسئله در دو نما! مجله رشد آموزش ریاضی. شماره ۱۳۰ (پاییز ۱۳۹۷)، صص. ۲ و ۳. دفتر انتشارات کمک آموزشی، سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی، وزارت آموزش و پرورش.

گویا، زهرا. (۱۳۹۷پ). بحران ریاضی مدرسه‌ای و دانشگاهی در ایران. ۴۹/آمین کنفرانس ریاضی ایران. ۳۱ مرداد تا ۳ شهریور ۱۳۹۷، دانشگاه علم و صنعت ایران. انجمن ریاضی ایران.

گویا، زهرا. (۱۳۹۶). کاهش ورودی‌ها به رشته ریاضی در دوره متوسطه دوم، هشداردهنده است! مجله رشد آموزش ریاضی. شماره ۱۲۸. صص. ۲ و ۳. دفتر انتشارات کمک آموزشی، سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی، وزارت آموزش و پرورش.

گویا، زهرا. (۱۳۹۵). ویژگی‌های جمعیتی کنکور سال ۱۳۹۵، یک هشدار است! مجله رشد آموزش ریاضی. شماره ۱۲۴. صص. ۲ و ۳. دفتر انتشارات کمک آموزشی، سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی، وزارت آموزش و پرورش.

محتشم، زهرا. (۱۴۰۲). آموزش «علوم - تکنولوژی - مهندسی - ریاضی» (STEM): رویکردی نو برای توسعه رشته ریاضی در دانشگاه. رساله منتشر نشده

نویسنده اول: زهرا گویا رویکرد تلفیقی استم: گزینه‌ای برای رویارویی با بحران ریاضی...

دکتری آموزش ریاضی. گروه ریاضیات کاربردی و صنعتی، دانشکده علوم ریاضی، دانشگاه شهیدبهبشتی.

محتشم، زهرا؛ گویا، زهرا و غلام‌آزاد، سهیلا. (۱۴۰۲). آموزش استم: چارچوبی برای رویارویی با بحران رشته‌های ریاضی دانشگاهی در ایران. دو فصلنامه مطالعات برنامه درسی در آموزش عالی. دوره ۱۴، شماره ۲۸، صص. ۲۶۷ تا ۲۹۴. انجمن مطالعات برنامه درسی ایران.

Bobbitt, J. F. (1918). *The Curriculum*. Houghton Mifflin Company.

Brousseau, G. (1997). Theory of Didactical Situations in Mathematics: Didactique des Mathématiques, 1970-1990. Edited and translated by N. Balacheff, M. Cooper, R. Sutherland & V. Warfield. **Part of the book series: Mathematics Education Library** (MELI, volume 19). Springer.

Goos, M.; Carreira, S & Namukasa, I. (2023). Mathematics and interdisciplinary STEM education: recent developments and future directions. SURVEY PAPER. *ZDM – Mathematics Education*. 55:1199–1217. Springer. <https://doi.org/10.1007/s11858-023-01533-z>

Eisner, E. & Vallance, E. (1974). *Conflicting Conceptions of Curriculum*. McCutchan Pub Corp; First Edition (January 1, 1974).

Kuhn, T. S. (1962, 1st Edition). *The Structure of Scientific Revolution*. University of Chicago Press.

National Research Council. (2004). *The Mathematical Sciences' Role in Homeland Security: Proceedings of a Workshop*. Washington, DC: The National Academies Press. <https://doi.org/10.17226/10940>.

National Research Council. (1990). *On the Shoulders of Giants: New Approaches to Numeracy*. Washington, DC: The National Academies Press.
<https://doi.org/10.17226/1532>.

Tenni, C.; Smyth, A. & Boucher, C. (2003). The Researcher as Autobiographer: Analyzing Data Written About Oneself. *The Qualitative Report*. 8 (1). 1-12.
DOI: [10.46743/2160-3715/2003.1895](https://doi.org/10.46743/2160-3715/2003.1895)

United Nations Official Site.

UNESCO. The United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization is a specialized agency of the United Nations (UN)

Walker, A. (2017). Critical Autobiography as Research. *The Qualitative Report*. 22 (7). 896-1908.
<https://doi.org/10.46743/2160-3715/2017.2804>

